

Prekenverkstedet

Den Norske Israelsmisjon

<http://www.israelsmisjonen.no/ressurser/materiell/prekenverksted>

23. søndag i treenighetstiden – 12. november 2017

Prekentekest: Mark 10.28-31

Lesetekst I: Jes 1,16-19

Lesetekst II: Tess 1,10b-12.

Troen, forsakelsen og lønnen

Introduksjon:

Dagens tekst er relativt kort, men meget innholdsrik. Jeg har valgt å se teksten i sammenheng med avsnittet før, om den unge rike mannen. Peters spørsmål knytter seg til denne hendelsen, og gir en bedre forståelse av både Peters anliggende og Jesu svar. Det er også en tekst som viser noe av Jesu ærlighet, han fremholder både velsignelser og forfølgelse for den som satser fullt og helt på evangeliet. Samtidig er det verken velsignelsene eller forfølgelsene vi skal feste blikket vårt på, men evangeliet ene og alene.

Vers 28:

Spørsmålet som Peter stiller, om lønnen for etterfølgelsen, har fått samme plass hos de to andre synoptikerne. Apostelens tro, etterfølgelse og forsakelse stilles opp mot rikmannens bedrøvede nei, og deres rike lønn i Guds rike opp mot hans rikdom her på jorden.

Teksten står slik i en sammenheng, og den er lik hos alle tre synoptikerne. Den unge rike mannen får beskjed av Jesus om å selge alt, for så å følge ham. Vi kjenner til fortellingen, og vet at den rike mannen gikk bedrøvet bort. På mange måter kan vi si at han sa nei til denne forsakelsen av jordisk rikdom, som Jesus etterspurte.

Det er i denne situasjonen at Peter kommer med sitt spørsmål. Han og de andre disiplene hadde gjort det denne rike mannen ikke ville, de hadde forlatt og forsaket mye. Vers 28 er dermed egentlig konstatering av fakta. Disse mennene hadde virkelig gått ifra alt og fulgt Jesus. På Mesterens invitasjon, «*følg meg*», hadde de alle stått opp og fulgt etter han. Vi kan driste oss til å si at Peter spør Jesus om hva han tenker om dem, når de nettopp hadde observert hvordan den rike mannen reagerte på Jesus invitasjon.

Hva som er intensjonen til Peter er vanskelig å fastslå. Det er flere mulige tolkninger og forståelser som er mulig. Enten er han nysgjerrig og lurer oppriktig på hva som vil skje med dem som har forlatt alt. På den andre siden kan det være Peter spør ut fra viljen til selv å være stor, og få skryt av Herren selv. Uansett hva det måtte være, så svarer Jesus han med respekt og ærlighet, som vi skal se. Det sier oss noe om Jesu person, han som svarer sant.

Vers 29:

Jesu svar til Peter bekrefter det han også sa til den rike mannen (vers 21). Den som følger Jesus, får en skatt som er mye mer verdt enn all jordisk rikdom og ære. En skatt i himmelen hos Gud. Markus er her både bevisst og tydelig på at det er Jesus og hans evangelium mennesker kalles til å satse hele sin eksistens på.

Vers 30:

Når Jesus svarer «hundre ganger» må det forstås som et bilde på noe grenseløst, med tanke på den herligheten som venter Guds folk. Av den grunn kunne det likegodt stått «tusen ganger». Når det likevel er valgt «hundre» kan det være med tanke på vederlaget den som følger Jesus her i tiden skal få. Det betyr ikke at den som forlater sitt hus og hjem for evangeliets skyld, vil få et hundre ganger så flott hus senere i livet. En slik tanke og forståelse hører herlighetsteologien til, og slik jeg ser det, kan ikke denne teksten tolkes dit hen på noen måte. Nei, det må være tale om noe annet den som følger Jesus vil få i dette livet. Ole Modalsli skriver i sin bibelverkkommentar (1971) at «hundrefold» kan sikte til de nye slektninger Jesu vitner får. Våre trosbrødre og -søstre, som ofte vil stille eget hus og eiendom til disposisjon for misjonen og misjonens medarbeidere. Dette har jeg erfart flere ganger selv, og helt sikkert du også, den gjestfriheten som finnes blant våre brødre og søstre i troen. En seng som er redd opp, mat som blir servert, forbønn som gis, og gode ord og velsignelser.

Samtidig understreker Jesu ord at heller ikke dette er en sikker trygghet. De som følger ham vil oppleve forfølgelse og vanskeligheter. Det nye Jesus etterfølgere eier, eier de også under korset, hvor forfølgelse vil kunne ta fra dem det hele. Her ser vi Jesu ærlighet, som ikke ligner på den «herlighetsteologien» vi ofte finner i dag. Jesus lover faktisk forfølgelse her i tiden. Det å satse fullt og helt på evangeliet vil føre til vanskeligheter, på et eller annet plan.

Vers 31:

Til slutt sier Jesus noe om selvsikkerhet, når han tar fram at de første skal bli de siste. Ingen må stole på rikdommen og arven, men på evangeliet. Det er evangeliet vi kalles til å følge, ikke arven og rikdommen som følger med. Herren er trofast, og holder det han lover. Samtidig oppfordrer han oss til ikke å bli selvsikre, det er verken forsakelsen eller tjenesten som frelser, men evangeliet og Guds nåde alene. Samtidig er det håp og trøst til den som enda ikke har begynt å følge etter Jesus, de siste kan bli de første.

Israelsmisjon:

Et moment som godt kan tas med, er at Jesus sier dette til sine jødiske disipler. Den unge rike mannen var også jøde. Er det ikke slik at hele Israel er kalt nettopp til dette, å satse alt på Jesus og evangeliet? Er ikke det deres utvelgelse, å kjenne og leve for evangeliet? I dag kjenner få jøder til evangeliet, og dette kallet Jesus gir: Følg meg!

Israelsmisjonen og israelsmisjon handler om å forkynne dette kallet for jødene, fra jødernes Messias – tro, forsakelse og velsignelse.

Vegard F. Soltveit

Ass.gen.sekr. Den Norske Israelsmisjon

Vegard@israelsmisjonen.no